تشکیل سیاهچالههای اولیه در مدل تورمی با جمله جنبشی وابسته به میدان برای پتانسیلهای طبیعی میلاد ثلبی^۱، کیومرث کرمی^۱ ^۱گروه فیزیک، دانشگاه کردستان، سنندج

چکیدہ

قیدهای مشاهداتی اخیر نشان میدهد که سیاهچالههای اولیهای با جرمی از مرتبه _© M ¹⁰⁻¹⁰ می توانند تمام ماده تاریک موجود در عالم را توجیه کنند. برای تشکیل این نوع از سیاهچالههای اولیه، ما نیاز داریم که طیف توان اختلالات اولیه تـا مرتبـه (²⁻¹00 در مقیاس ¹⁻¹ Mp c افزایش پیدا کند. ما در این مقاله، تشکیل سـیاه چالـه هـای اولیـه و فـراوانی آنهـا را در چـارچوب مـدل تورمی با جمله جنبشی وابسته به میدان مطالعه میکنیم.

Primordial black holes formation in the inflationary model with field-dependent kinetic term for natural potentials

M. Solbi¹, K. Karami¹

¹Department of Physics, University of Kurdistan, Sanandaj

Abstract

Recent observational constraints indicate that primordial black holes (PBHs) with the mass scale $\sim 10^{-12} M_{\odot}$ can explain most of dark matter in the Universe. To produce this kind of PBHs, we need an enhance in the primordial scalar curvature perturbations to the order of $O(10^{-2})$ at the scale $k \sim 10^{12} Mpc^{-1}$. In this paper, we investigate the production of the primordial black holes (PBHs), and the abundance of the PBHs.

مقدمه

در کیهان اولیه، اختلالات خمش اولیه میتوانند نـواحی فراچگـال ایجـاد کننـد. رمبش گرانشـی این نـواحی در زمان ورود مجدد ساختارها به افق ممکن است باعث تولید سیاهچالههای اولیـه شـود [1]. این اتفـاق زمـانی رخ میدهد که دامنه اختلالات خمش در کوچک مقیاس تا مرتبه (²⁻¹00 افزایش یابد [2]. سیاهچالههای اولیه به عنوان یکی از گزینه های مهم در توجیه ماده تاریک موجود در عالم به شمار میآیند[3]. لازم به ذکر است که اگر جرم یک سیاه چالـه اولیـه در بـازه می $M^{(10^{-12})}$ تا $M^{(2^{-1}0)}$ باشـد، می توانـد تمـام مـاده تاریک موجود در کیهان را توجیه کند[4]. در سالهای اخیر مطالعات فـراوانی در این زمینـه انجـام شـده و مکـانیزم های متفاوتی برای تشکیل این سیاه چاله هـا ارائـه شـده اسـت [5-7]. مـا در این پـژوهش، احتمـال تشکیل سیاهچالههای اولیه در مدل تورمی با جمله هـا ارائـه شـده اسـت [5-7]. مـا در این پـژوهش، احتمـال تشکیل سیاهچالههای اولیه در مدل تورمی با جمله هـا ارائـه شـده اسـت [5-7]. مـا در این پـژوهش، احتمـال تشکیل سیاهچالههای اولیه در مدل تورمی با جمله مانویه تولید شـده اسـت [5-7]. مـا در این پـژوهش، احتمـال تشکیل ایم. همچنین فراوانی آنها و امواج گرانشی ثانویه تولید شـده در زمـان شـکل گـری سـیاهچالههای اولیـه را

تورم با جمله جنبشی وابسته به میدان

کنش مربوط به این مدل به صورت زیر داده می شود [7]:

$$S = \int d^{4}x \sqrt{-g} \left[\frac{M_{pl}^{2}}{2} R + (1 - 2G(\phi)) X - V(\phi) \right],$$
(1)

که در آن _۲٫۰¢ م[٫]۳¢ =−½ جملـه مربـوط بـه انـرژی جنبشـی می باشد. بـا وردش گـرفتن از کنش معـادلات فریدمان و معادله حاکم بر تحول میدان اسکالر به صورت زیر بدست میآیند [7و8]: 1

$$3H^{2} = \frac{1}{2}\dot{\phi}^{2} + V(\phi) - \dot{\phi}^{2}G(\phi), \qquad (2)$$

$$2\dot{H}+3H^{2}+\frac{1}{2}\dot{\phi}^{2}-V(\phi)-\dot{\phi}^{2}G(\phi)=0,$$
(3)

$$\ddot{\phi} + 3H\dot{\phi} + \frac{V_{,\phi} - \dot{\phi}^2 G(\phi)}{1 - 2G(\phi)} = 0.$$
(4)

در روابط بالا ما جرم کاهش یافته پلانک را برابر بـا یـک (M _{pl}=1/√8πG=1) در نظـر گرفتـه شـده اسـت. در فضای فوریه، معادله موخانوف-ساساکی به صورت

$$u_{k}^{''} + \left(k^{2} - \frac{z}{z}\right)u_{k} = 0,$$
 (5)

داده میشود که در آن $z = \frac{a\phi}{H} \sqrt{1-2G}$ و $u_k = zR_{\phi,k}$ می باشد [8]. در نتیجه طیـف تـوان اختلالات اسـکالر بـه $u_k = zR_{\phi,k}$ داده میشود که در آن

صورت ${\left| {{{R}_{k}}}
ight|^{2}}{{{2\pi ^{2}}} \left| {{{x}_{k}}}
ight|^{2}}{{z_{k}}}
ight|^{2}$ بدسـت میآیـد. علاوہ بر این، پارامترهای غلتش آهسـته بـه صـورت زیـر تعریـف می شوند [7]

$$\varepsilon_1 \equiv -\frac{\dot{H}}{H^2}, \varepsilon_2 \equiv -\frac{\ddot{\phi}}{H\dot{\phi}}, \varepsilon_3 \equiv \frac{G_{,\phi}\dot{\phi}^2}{V_{,\phi}}, \tag{6}$$

و داریم 1 lpha بـرای 3 arepsilon 2 ا . تحت شـرایط غلتش آهسـته، شـاخص طیفی اسـکالر $n_{
m s}$ و پـارامتر نسـبت تانسور به اسکالرr را می توان به صورت زیر نوشت:

$$n_{s} - 1 = \frac{1}{1 - 2G} \left(2\eta_{v} - 6\varepsilon_{v} + \frac{2G_{,\phi}}{1 - 2G} \sqrt{2\varepsilon_{v}} \right), r = \frac{16X(1 - 2G)}{H^{2}}$$
(7)

کــــه در آن $\varepsilon_v = \frac{1}{2} \left(\frac{V_{,\phi}}{V} \right)^2$ و $\eta_v = \frac{V_{,\phi\phi}}{V}$ می باشــــند[7]. مشـــاهدات اخــــیر مــــاهواره پلانــــک

(2018 TT+lowE) مقدار شاخص طیفی اسکالر را برابر با 0.006±0.9627 n_s=0.9627 نشـان داده و n_s=0.9627±0.0060 ایک حد بالا برای پارامترr به صورت r<0.0654 محاسبه کرده است[9]. در ادامه این مطالعه، ما معـادلات (3) و (4) را به صورت عددی حل کرده تا تحول پارامتر هابل و میدان اسکالر را بدسـت بیـاوریم. سـپس بـا حـل عددی معادله موخانوف-ساساکی، مقدار دقیق طیف توان اسکالر را محاسبه می کنیم. مکانیزم تشکیل سیاهچالههای اولیه

یک جمله جنبشی مناسب میتواند باعث افـزایش اختلالات خمش در کوچـک مقیـاس شـود. همچـنین تـابع در نظر گرفته شده باید موجب شود که مدل در مقیاس خروج از افق نیز با مشـاهدات پلانـک همخـوانی داشـته باشد. برای دستیابی به این اهداف، ما جمله جنبشی (q() را به صورت زیر در نظر می گیریم: (8)

که در آن
$$g_{I}(\phi) = \frac{d}{\sqrt{\left(\frac{\phi - \phi_{c}}{c}\right)^{2} + 1}}$$
 می باشد[8]. تابع $g_{I}(\phi)$ موجب می شـود تـا مـدل بتوانـد بـا

قیدهای مشاهداتی موجود بر پارامترهای n_s و r را همخوانی داشته باشد. لازم به ذکر است که M یک پارامتر ثابت با بعد جرم است می و زمانی که $\infty \to m_s$ این مدل به تورم اسـتاندارد بـر میگـردد. عبـارت $g_{II}(\phi)$ مسـئول افزایش طیف توان اسکالر در $\phi_c = \phi$ میباشد. پارامترهای α و b بدون بعد هستند ولی ϕ_c و c دارای بعد جرم می باشد. افزایش طیف توان اسکالر در $\phi_c = \phi$ میباشد. پارامترهای α و b بدون بعد هستند ولی می مو می باشـند. همچـنین b و c بـه تـرتیب بـر ارتفـاع و عـرض طیـف تـوان اسـکالر در محـل تشـکیل قلـه تـاثیر میگذارند.

در این پژوهش، ما تشکیل سیاهچالههای اولیه را در چارچوب مدل تورمی با جمله جنبشی وابسته بـه میـدان برای پتانسیل طبیعی مورد مطالعه قرار می دهیم. پتانسیل طبیعی بـا رابطـه $\left[\left(rac{\phi}{f}
ight)
ight]$ مشـخص میشود. و λ و f در آن ثـابت هسـتند. مقـدار پـارامتر λ بـا اسـتفاده از $e^{-01} \times 10^{=9} R_R(k_i) = 2.1 \times 10^{-9}$ مقیاس خروج از افق میباشد، مشخص میشود [9]. بـا اسـتفاده از تقـریب غلتش آهسـته، مقدار میدان اسکالر در مقیاس خروج از افق میباشد، مشخص میشود [9]. بـا اسـتفاده از تقـریب غلتش آهسـته، مقدار میدان اسکالر در مقیاس خروج از افق برابر با 2.02 $\simeq \phi$ بدست آمد. همچنین تعداد ای-تـایی در لحظـه خروج از افق برابر با صفر در نظر گرفته شده است ($\rho_i \approx 0.23 \phi$ بدست آمد. همچنین تعداد ای-تـایی در لحظـه خروج از افق برابر با صفر در نظر گرفته شده است ($\rho_i \approx 0.23 \phi$). پتانسیل طـبیعی در مـدل اسـتاندارد تـورم، در ناحیه اطمینان 95 % مشاهدات پلانک قرار می گیرد، اما در مدل مورد مطالعه، با تنظیم پارامترهای تـابع g_i مخوانی آن با مشاهدات بیشتر شده است. مقدار پارامترهای reمدل مورد مطالعه، با تنظیم پارامترهای تـابع g_i در احیه اطمینان 58% مشاهدات پلانک قرار گرفت که نتیجهای قابل توجه است (جدول1). ناحیه اطمینان 58% مشاهدات پلانک قرار گرفت که نتیجهای قابل توجه است (جدول1). ناحیه اطمینان 58% مشاهدات پلانک قرار گرفت که نتیجهای قابل توجه است (جدول1). ناحیا ترارای ناحیه اطمینان 58% مشاهدات پلانک قرار گرفت که نتیجهای قابل توجه است (عـول1). ناحیه می شود $(1<[s_2]]$ ، ناحیه اطمینان 58% مشاهدات پلانک قرار گرفت که نتیجهای قابل توجه است (عـول1). ناحیه می شود $(1<[s_2]]$ ، ناحیه اماینان نمی توان از تقریب غلتش آهسته برای محاسبه اندازه دقیـق R اسـتفاده کـرد. بـه همین دلیل بایـد مانارین نمی توان از تقریب غلتش آهسته برای محاسبه اندازه دقیـق R اسـتفاده کـرد. بـه همین دلیل بایـ معادلت زمینه به صورت دقیق شود تا با اسـتفاده از نتـایج آن و همچـنین حـل معادلـه موخـانوف-ساساکی، معادل در مین هداند. نتایج این محاسبات منجر به شکل((ب) شده است که میان می دول1) می مود تو مجموعه معانو مورد نول می میان می دهد ر مول از می موان از نتایج آن و همچـنین حـل معادلـه موخـانوف-ساساکی، معادلت زمینه به صورت دقیق شود تا با اسـتفاده از نتایج آن و همچـنین حـل معادلـه موخـانوف-ساساکی، معادل دقیق R بدست بیایم که در جدول ایست شده ایمان می دهد و مجموعه می می در جدول ایست شده ایمان می دهد ایمان میده دون می مونوف مورد می می مولا میان می دهد ایمان می ده می موان میان می دون

تولید سیاهچالههای اولیه می باشد[8]. **فراوانی سیاهچالههای اولیه**

در دوره تابش غالب، زمانی کـه اختلالات خمش اولیـه بـه داخـل افـق بـاز میگردنـد، رمبش گرانشـی ممکن است منجر به تولید سیاهچالههای اولیه شود. جرم سیاهچالههای اولیه در زمـان تشـکیل بـا رابطـه $M_H = \gamma M_H$ داده میشود که M_H جرم افق و 0.2=γ ضریب موثر رمبش می باشند [10]. نسبت جرم سیاه چاله اولیه به کل ماده تاریک با رابطه زیر مشخص میشود:

$$f_{PBH}(M_{PBH}) = 1.68 \times 10^8 \left(\frac{\gamma}{0.2}\right)^{\frac{1}{2}} \left(\frac{g_{\ell}}{106.75}\right)^{-\frac{1}{4}} \times \left(\frac{M_{PBH}}{M_{\odot}}\right)^{-\frac{1}{2}} \beta(M_{PBH}),$$
(9)

که در آن 106.75 می اشد[8،10] تعداد درجات آزادی موثر در زمان تشکیل سیاه چاله اولیه می اشد[8،10]. در رابطه بالا $(\frac{-\delta_{th}^2}{2\sigma_{M_{PBH}}^2} \exp \frac{\sigma_{M_{PBH}}}{\sqrt{2\pi}\delta_{th}} \exp (\frac{-\delta_{th}^2}{2\sigma_{M_{PBH}}^2})$ کسر جرمی سیاه چاله اولیه می باشد و 0.4 ماره این چگالی آستانه در رابطه بالا ($\frac{-\delta_{th}}{2\sigma_{M_{PBH}}^2} \exp \frac{\sigma_{M_{PBH}}}{\sqrt{2\pi}\delta_{th}} \exp (\frac{-\delta_{th}^2}{2\sigma_{M_{PBH}}^2})$ را نشان می دهد [10]. لازم به ذکر است که سیاه واریانس تباین چگالی در مقیاس همراه است که به مورت ($\mu_{th} = 0.4$) می است ($\mu_{th} = 0.4$) می ($\mu_{th} = 0.4$)

$$M_{PBH} = 1.13 \times 10^{15} \left(\frac{\gamma}{0.2}\right) \left(\frac{g_{\iota}}{106.75}\right) \left(\frac{\kappa_{PBH}}{k_{\iota}}\right) M_{\odot}.$$
 (10)

بـا اسـتفاده از روابـط (13) و (14) میتـوان فـراوانی و جـرم سـياهچالههای اوليـه را محاسـبه نمـود. نتـايج محاسـبات در جـدول1 آمـده اسـت. همـانطور كـه در جـدول1 نشـان داده شـده، بـرای حـالت A بـا جـرم ₀M₀ مقدار 6.05×616 مقدار 19⁹سار شده است و به اين معنی است كه میتوانـد اكـثر مـاده تاريـک موجـود در عالم را توجيه كند (شكل1(ج)).

ا**مواج گرانشی ثانویه**

در کَنارَ تشکَیل سیاهچالههاَی اولیه، اختلالات خمش میتوانند در کوچک مقیاس باعث انتشار امـواج گرانشـی ثانویه نیز شوند. این امواج از طریق آشکارسازهایی مانند SKA ،PTA و... قابل آشکارسازی هستند. بـه همین دلیل میتوانند به عنوان یک ابزار برای سنجش اعتبار یک مدل مورد استفاده قرار بگیرنـد. محاسـبات نشـان می دهد که رابطه بین چگالی انرژی امواج گرانشی ثانویه و P_R به صورت زیر می باشد:

$$\Omega_{GW} = \frac{1}{12} \int_{0}^{\infty} \int_{|1-v|}^{|1+v|} du \left[\frac{4v^2 - (1-u^2 + v^2)^2}{4uv} \right]^2 P_R(ku) P_R(kv) \left(\frac{3}{4u^3 v^3} \right)^2 (u^2 + v^2 - 3)^2 \times i$$

$$\sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{2} \sum_{k=1}^{\infty} \frac$$

$$\Omega_{GW,0}h^{2} = 0.83 \left(\frac{g_{c}}{10.75}\right)^{\frac{-1}{3}} \Omega_{r,0}h^{2} \Omega_{GW}(\eta_{c},k), (12)$$

شکل 1: (آ) تحول پارامتر دوم غلتش آهسته(₂ ٤) برای حالت A در جدول1 و نقض شدن غلتش آهسته (ب) طیف توان اختلالات اسکالر (P_R) بر حسب عدد موج (k). (ج) فراوانی سیاهچالههای اولیه f_{PBH} بر حسب جرم.(د)چگالی امواج گرانشـی ثانویـه در حسب فرکانس. در تمام نمودارها، حالتهای A و B به ترتیب با رنگ سبز و قرمز نشان داده شدهاند[8]. **نتیحه گیر ی**

در آین پژوهش، احتمال تشکیل سیاهچالههای اولیه در مدل تورمی با جمله جنبشی وابسـته بـه میـدان بـرای پتانسیل طبیعی مورد مطالعه قرار گرفت. انتخاب یک جمله جنبشی مناسب میتواند باعث افزایش اختلالات اسکالر در کوچک مقیاس تا مرتبه $^{2-01}$ رشد کنند، که مقداری کافی برای تشکیل سیاهچالههای اولیـه اسـت. در این مطالعه جمله جنبشـی بـه صـورت $[(\phi]_{II}+g_{II})=(\phi)$ در نظـر گرفتـه شـد. قسـمت $[\phi]_{I}$ تضـمین میکند که مدل با مشاهدات پلانک در مقیاس CMB مطابقت داشته باشد. جمله $[\phi]_{II}$ یز موجب افزایش ، دو دسـته در کوچک مقیاس می شود که برای تشکیل سیاه چالـه اولیـه ضـروری اسـت. ما در این پـژوهش، دو دسـته پارامتر مناسب یافتیم که در جدول (1) لیست شدهاند. هر دو دسـته بـه خـوبی مشـاهدات پلانک در مقیـاس CMB را توجیه میکنند. همچنین محاسبات ما نشان می دهد که سیاهچاله تشکیل شده در حالت A میتوانـد پارامتر مناسب یافتیم که در جدول (1) لیست شدهاند. هر دو دسـته بـه خـوبی مشـاهدات پلانک در مقیـاس میرایـ CMB را توجیه میکنند. همچنین محاسبات ما نشان می دهد که سیاهچاله تشکیل شده در حالت A میتوانـد مرتبه $[m]_{0}$ ما ماده تاریک موجود در عالم را توجیه کند. علاوه بر این فراوانی سیاه چاله در حالت B با جرمی از مرتبه $[m]_{0}$

.S. Hawking, Mon. Not. R. Astron. Soc. 152, 75 (1971) [1]

- .K. Inomata, M. Kawasaki, K. Mukaida, Y. Tada, T.T. Yanagida, Phys. Rev. D 96, 043504 (2017) [3]
- .G. Sato-Polito, E. D. Kovetz, and M. Kamionkowski, Phys. Rev. D 100, 063521 (2019) [4]

[.]G. Sato-Polito, E.D. Kovetz, M. Kalinowski, Phys. Rev. D 100, 063521 (2019) [2]

[.]S.S. Mishra, V. Sahni, JCAP 04, 007 (2020) [5]

[.]I. Dalianis, S. Karydas, E. Papantonopoulos, JCAP 06, 040 (2020) [6]

J. Lin, Q. Gao, Y. Gong, Y. Lu, C. Zhang, F. Zhang, Phys. Rev. D 101, 103515 (2020) [7]

[.]M. Solbi, K. Karami, Eur. Phys. J. C 81.10 (2021) [8]

- .Y. Akrami et al. (Planck Collaboration), A&A 641, A10 (2020) [9] .M. Sasaki, T. Suyama, T. Tanaka, S. Yokoyama, Class. Quantum Gravity 35, 063001 (2018) [10] .S. Young, C.T. Byrnes, M. Sasaki, JCAP 07, 045 (2014) [11] .K. Kohri and T. Terada, Phys. Rev. D 97, 123532 (2018) [12]